Социален климатичен фонд

Достига ли помощта до най-уязвимите?

CEE Bankwatch Network

E3G

Za Zemiata
Friends of the Earth Bulgaria

Автори

Марис Педая
CEE Bankwatch Network

Жужана Шашяк
CEE Bankwatch Network

Майке Кирщ
E3G

Генади Кондарев
E3G

Питер де Поус
E3G

Авторски екип

Алекса Ботар, Friends of the Earth Hungary, Унгария

Даниел Попов, ЕС За Земята, България

Юрай Мелихар, Friends of the Earth - CEPA, Словакия

Кшиштоф Мрожек, Polish Green Network, Полша

Лаура Назаре, Bankwatch Romania, Румъния

Елиза Барнеа, Bankwatch Romania, Румъния

Максис Апинис, Green Liberty, Латвия

Керту Лехарат, Estonian Green Movement, Естония

Лукас Лепик, Estonian Green Movement, Естония

Франческа Канали, ReCommon, Италия

Изводите в този доклад отразяват информацията, достъпна за гражданското общество към края на май 2025 г.

Wim van't Einde, Unsplash

Съдържание

Въведение 4
Основни изводи 7
Състояние на националните СПК 7
Примери за силно и слабо участие на заинтересованите страни 7
Определения за енергийна и транспортна бедност 8
Пряка финансова подкрепа 9
Енергийни общности и децентрализирани енергийни решения 9
Мониторингови комитети 10
Държави 11
България 12
Обща оценка 12
Гражданско участие 12
Секторни интервенции 13
Заключение 13

Въведение

Европейският съюз (ЕС) пое ангажимент за намаляване на емисиите с поне 55% до 2030 г. и постигане на климатична неутралност до 2050 г. Това доведе до значителен преход във всички сектори, особено в енергийния. Основен компонент на пакета на ЕС „Подготвени за 55“ е предстоящото разширяване на Системата за търговия с емисии на ЕС (наричана по-долу СТЕ2), така че да обхване сградите и сухопътния транспорт.

СТЕ2 предвижда въвеждане на цена за емисиите на въглероден диоксид (CO_2) в секторите за отопление и транспорт в малки и средни предприятия, които не са обхванати от действието на СТЕ.[1] Между 2025 и 2026 г. доставчиците на горива ще бъдат задължени да наблюдават и докладват данни за емисиите, а от 2027 г. регулираните дружества ще трябва да закупуват квоти, отговарящи на техните емисии. Чрез ежегодно намаляване на броя на достъпните квоти за търговия, таванът на СТЕ2 се очаква да намали емисиите с 42% до 2030 г. спрямо нивата от 2005 г.

Ползите от тези намаления на емисиите обаче са съпътствани от значителни финансови последици за домакинствата, особено по отношение на разходите за отопление и транспорт. При прогнозна цена на въглеродните емисии от 70 евро за тон CO_2[2] средният допълнителен годишен разход се оценява на 319-489 евро на домакинство. Това включва както разходите за отопление, така и за транспорт, особено в сценарий, при който домакинствата не са в състояние да преминат към алтернативи без изкопаеми горива.

Сама по себе си, цената на въглеродните емисии се очаква да има силно регресивно въздействие – като засегне непропорционално домакинствата с ниски доходи и постави по-голяма финансова тежест върху държавите членки на ЕС с по-ниски доходи.

ЕС създаде Социален фонд за климата (СФК), за да смекчи социалните и икономическите въздействия на СТЕ2. Фондът се очаква да осигури най-малко 86,7 млрд. евро публични средства между 2026 и 2032 г.[3] Регламентът за СФК влиза в сила на 5 юни 2023 г.[4]

Фондът преразпределя част от приходите от търговия с квоти по СТЕ2 обратно към държавите членки, като така осигурява целево финансиране за подкрепа на най-засегнатите, особено уязвими групи като домакинства в енергийна или транспортна бедност. Държавите членки могат да използват фонда за структурни мерки и инвестиции в области като енергийна ефективност, енергийно обновяване на сгради, чисти отоплителни и охладителни системи и интегриране на възобновяеми енергийни източници.

Фондът може да се използва и за подпомагане на решения за мобилност с ниски или нулеви емисии. Освен това държавите членки могат да изразходват част от средствата за временно пряко

---

[1] ЕК, СТЕ2: сгради, пътен транспорт и допълнителни сектори, *Европейска комисия, публикувано на 12 юни 2025 г.*

[2] Йохана Клудиус и др.Прилагане на СТЕ2 и СФК: въздействия, съображения и възможности за държавите членки на ЕС, adelphi, Öko-Institut, Център за изследване на демокрацията, WiseEuropa, стр. 36, 3-ноември 2023 г.

[3] ЕК, Социален фонд за климата, *Европейска комисия, публикувано на 12 юни 2025 г.*

[4] Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз, Регламент (ЕС) 2023/955 на ЕП и на Съвета от 10 май 2023 г. за създаване на СФК и за изменение на Регламент (ЕС) 2021/1060, *EUR-Lex*, 10 май 2023 г.

подпомагане на доходите. За да получат финансиране от СФК, държавите членки трябва да представят национални социални планове за климата (СПК) до 30 юни 2025 г., в които да посочат предвидените мерки и инвестиции в подкрепа на уязвимите групи. Плановете трябва да се основават на консултации с местната и регионална власт, представители на икономическите и социалните партньори и гражданските организации. Европейската комисия (ЕК) ще направи оценка на тези планове и ще отпусне средства само ако бъдат постигнати договорените етапи и цели.

От съществено значение е националните СПК да бъдат разработени своевременно, по финансово адекватен и справедлив начин, за да се гарантира, че неравенствата както вътре в държавите членки, така и между тях, не се задълбочават, а напротив – намаляват, особено в контекста на енергийната бедност. Това е важно и за изграждането на обществена подкрепа за ефективни климатични мерки.

В подкрепа на този процес ЕК се ангажира с пакет от допълнителни мерки, които обвързват отпускането на приходите от СТЕ2 с постигането на конкретни етапи, заложени в националните планове. Дългосрочната ефективност на този пакет ще зависи от наличието на целенасочени и справедливи мерки, заложени в плановете. Разработването на СПК в тясно сътрудничество с обществеността и ясното комуникиране на тяхното съдържание и ползи са от съществено значение за изграждане на доверие в целия процес.

Качеството на СПК има особено значение за държавите в Източна Европа, предвид по-високата им зависимост от изкопаеми горива, по-големия дял от доходите, отделян за енергия, остарелият, неефективен сграден фонд и неефективните битови уреди. Тези предизвикателства се задълбочават от по-ниските разполагаеми доходи, които ограничават възможността на домакинствата да инвестират в енергийна ефективност или да преминат към възобновяеми източници на енергия.

В Източна Европа потреблението на енергия често надвишава 14% от дохода на домакинствата, докато в Северна и в Централна Европа този дял е под 6%.[5] С въвеждането на СТЕ2 и при липса на директна подкрепа за доходите, се очаква средното благосъстояние на домакинствата в Полша и Румъния да намалее съответно с около 1,2–2,5% и 3%.[6]

Тъй като държавите в Източна Европа ще бъдат по-силно засегнати от СТЕ2, обществените опасения относно достъпността и регресивния ефект са по-силно изразени в региона. На фона на скорошни социални вълнения, породени от високите енергийни разходи, тези опасения допринесоха за политическо противопоставяне и политизиране на механизма от крайнодесни партии. Правителствата на Чехия, Словакия, България, Естония и Полша призоваха за отлагане на прилагането на СТЕ2 и корекции в пазарните механизми. Всяко отлагане на старта на търговията с

[5] Антонио Ф. Аморес, София Майер, Матия Ричи, Облагане на енергийното потребление на домакинствата в ЕС: данъчна тежест и нейният преразпределителен ефект, *Energy Policy* 182 (2023): 113721.

[6] Йохана Клудиус и др., Политически доклад – Прилагане на СТЕ2 и СФК: въздействия, съображения и възможности за държавите членки на ЕС, *adelphi, Öko-Institut, Център за изследване на демокрацията, WiseEuropa, стр. 33, 3 ноември 2023 г.*

квоти по СТЕ2 извън предвидената едногодишна гъвкавост обаче би изисквало координирано отлагане в целия ЕС.[7,8]

Затова е от съществено значение да се разработят работещи и пригодени към местната специфика национални СПК, които ефективно да идентифицират и подпомагат най-уязвимите групи. Тези планове трябва да бъдат създадени чрез приобщаващ процес и да бъдат подкрепени от ясна, информационна публична кампания. Така ще бъдат смекчени регресивните ефекти на СТЕ2 и ще се засили обществената подкрепа за прехода. Успоредно с това държавите трябва да подсигурят необходимото финансиране, институционална инфраструктура и административен капацитет за прилагането на тези планове както на национално, така и на местно ниво.

Настоящият доклад оценява качеството на участието на заинтересованите страни и разработването на националните СПК в България, Естония, Унгария, Италия, Латвия, Полша, Румъния и Словакия. Докладът посочва потенциални рискове и добри практики. Оценката има за цел да подпомогне подобряването на националните разходни планове и да информира текущите преговори за следващата Многогодишна финансова рамка на ЕС, която ще влезе в сила през 2028 г.

Между 2027 и 2030 г. квотите за емисии по СТЕ2 ще се продават на фиксирана, ежегодно нарастваща цена, започваща от 45 евро на тон през 2027 г. и нарастваща с 5 евро всяка следваща година. От 2031 г. нататък СТЕ2 ще премине към напълно функционираща пазарно-ориентирана система от типа „cap-and-trade“ (ограничение и търговия), при която квотите ще се продават на търг, а цените ще се определят от търсенето и предлагането при намаляващ таван на емисиите.

За да се избегне налагането на прекомерна финансова тежест върху държавите членки през първите години, ЕК разработи СТЕ2 с вграден механизъм за ценова стабилност. Ако средната цена на квотите надвиши 45 евро на тон въглероден диоксид плюс два пъти фиксираното увеличение от предходната година (например 55 евро през 2027 г.), ЕС може да пусне до 75 милиона допълнителни квоти на пазара в рамките на годината, за да овладее ценовата волатилност. Обратно – при ниско търсене, броят на предлаганите на търг квоти може да бъде намален. Приходите от СТЕ2 ще се събират чрез търгове и част от тях ще бъдат преразпределени чрез СФК. Въпреки това, само 25% от очакваните приходи от СТЕ2 ще бъдат директно насочени към Фонда.Тази сума ще бъде съфинансирана от държавите членки, всяка от които трябва да осигури най-малко 25 % от общите разходи за своя национален план за социален климат от собствения си държавен бюджет или от други източници.

Националните правителства ще запазят останалите 75% от приходите по СТЕ2. Макар че се очаква тези средства да бъдат използвани за климатични и социални мерки в съответствие със Зеления пакт на ЕС, в момента няма централизиран механизъм за контрол върху тяхното използване. Тази уредба предоставя на държавите членки както ресурсите, така и отговорността да защитят уязвимите групи.

[7] Елинор Скот, Обратен завой по отношение на Системата за търговия с емисии на ЕС за пътния транспорт и сградите струва скъпо в екологично, социално и икономическо отношение, *Carbon Market Watch*, 24 януари 2025.

[8] Валнер Вайно, Естония ще търси съюзници в борбата срещу СТЕ2, *ERR News*, 24 март 2025.

Основни изводи

Състояние на националните СПК

Остава по-малко от месец до крайния срок за подаване на плановете в ЕК, само няколко проекта на национални СПК са били споделени със заинтересованите страни. Към момента на изготвяне на доклада, само правителствата на Естония и Полша бяха предоставил своите проектопропланове на заинтересованите страни. Латвия публикува своя проект на 6 юни, но коментари от заинтересовани страни се приемаха само в рамките на пет дни, включително през уикенда. Поради ограничения във времето, не беше възможно да се направи пълна оценка на латвийския проект в рамките на този анализ.

В много други страни липсата на проект е съпроводена с липса на прозрачност относно напредъка. В тези случаи обществеността има ограничена представа докъде са стигнали правителствата, какви са сроковете за обществено обсъждане и дали обратната връзка от заинтересованите страни ще има реално въздействие върху съдържанието на плановете.

Румъния и Латвия изглежда са положителни изключения, като и двете правителства получават подкрепа чрез Инструмента за техническа помощ на ЕС.

В Румъния работните групи по изготвянето на проекта дадоха възможност на заинтересованите страни да получат пряк достъп до текущия процес на изготвяне на проекта, докато в Латвия Министерството на климата и енергетиката, заедно с националните консултанти, работещи врамките на Техническия инструмент за подкрепа, включиха неправителствените организации в информационния поток на сравнително ранен етап.

Примери за силно и слабо участие на заинтересованите страни

Общественото участие при разработването на националните СПК варира значително между държавите членки. Въпреки това, има някои обнадеждаващи практики, които се открояват. Румънското правителство например провежда заседания на подготвителната работна група от средата на 2024 г. досега, като улеснява участието на заинтересованите страни и предлага създаването на комитет за наблюдение на по-късен етап.

В Полша, Министерството на фондовете и регионалната политика назначи координатори и създаде работна група през 2024 г. Заинтересованите страни бяха предварително информирани, а членовете на работната група получиха повече от две седмици, за да представят коментари по проекта преди началото на общественото обсъждане. Все още обаче не е ясно дали тази обратната връзка е била взета предвид. В Словакия процесът първоначално вървеше бавно, но в последните месеци постигна напредък.

В някои случаи включването на заинтересованите страни е белязано от определени парадокси. В Латвия, например, социални и екологични неправителствени организации са били включени още на ранен етап, а комуникацията с управляващите органи е била сравнително конструктивна. Въпреки това, ангажименти, поети към заинтересованите страни – като например създаване на контролен орган за надзор на изпълнението на плана – в крайна сметка са били оттеглени. В

началния етап на консултациите в Естония, правителството е взело предвид мнението на различни организации, но след това в периода между първия кръг от коментари и публикуването на проектоплана е липсвал смислен диалог и вземането на решения е ограничено до министерства и държавни агенции.

България е пример за слабо участие на заинтересовани страни, с липса на структуриран процес на консултация, яснота по отношение на времевата рамка или включващи работни групи. Приносът на гражданското общество изглежда е пренебрегнат. Прозрачността е минимална и се очаква само ограничено формално обществено обсъждане след финализирането на проекта на плана.

Определения за енергийна и транспортна бедност

Признаването и дефинирането на енергийната и транспортната бедност в осемте държави разкрива фрагментирана и непоследователна картина, като досега само няколко правителства са разработили ясни дефиниции, критерии и политики за справяне с тези форми на бедност.

Полша и Естония се открояват най-силно в това отношение и са единствените две страни, чиито правителства са споделили проектоплановете с избрани заинтересовани страни. Естонското правителство предоставя проекта на членовете на мониторинговия комитет, докато полското – на членовете на работната група към СПК още през март 2025 г., месеци преди публичната консултация.

Полският проект включва и двете дефиниции: енергийната бедност е дефинирана съгласно Директивата за вътрешния пазар на електроенергия (2019/944) и Националния енергиен закон, докато дефиницията за транспортна бедност, макар и неформализирана, се основава на експертен анализ.

Проектопланът на Естония също съдържа ясни дефиниции. Енергийна бедност се отнася до домакинства от най-ниските доходни децили, които харчат 15–20% или повече от доходите си за енергия. Транспортна бедност означава ограничен достъп до достъпни и надеждни транспортни услуги, особено в селските райони.

За страните, които все още не са публикували своите планове, оценката се базира на оскъдна информация или на данни, споделени от работни групи.

Румъния вероятно ще приеме дефинициите от Регламента за СФК. **В България и Словакия дефинициите липсват или са неясни**. В България се споменава неясно „уязвими транспортни потребители“, без ясно понятие за транспортна бедност. Липсват данни и така се възпрепятства ефективното планиране на мерки.

Словакия също изостава. Министерството на икономиката работи по оперативна дефиниция за енергийна бедност, докато транспортната бедност е индиректно засегната чрез регионален индекс на Института за екологична политика.

Към момента на написването на доклада, липсва информация как ще бъдат приети дефинициите за енергийна и транспортна бедност в Италия и Унгария. В резултат на това е невъзможно да се прецени дали и как тези определения ще бъдат включени.

Няма концептуална яснота и това рискува да подкопае капацитета на националните администрации да разработят ефективни и справедливи мерки в рамките на своите национални планове.

Пряка финансова подкрепа

В осемте държави, които анализирахме, прякото подпомагане на доходите се прилага неравномерно. Планът на Полша се отличава с това, че в него е заделена значителна част - приблизително една трета - от бюджета на СФК. В случая с Полша тази подкрепа ще бъде под формата на енергийни ваучери, които се очаква да достигнат максималните 37,5 %, разрешени за незабавни мерки, макар и с уговорката, че могат косвено да подкрепят използването на изкопаеми горива.

Българското правителство също има намерение да задели около 30% за директна подкрепа, но **без допълнителна информация за механизма**.

Естония и Словакия **изрично изключват пряката подкрепа**, като залагат на структурни, дългосрочни инвестиции – особено в жилищния и транспортния сектор. Очаква се и Румъния да изключи пряката подкрепа, макар проектопланът още да не е публикуван.

В Унгария и Италия няма достатъчно информация, за да се прецени позицията на правителствата по този въпрос.

Като цяло, докато някои държави се фокусират върху осигуряването на незабавни финансови облекчения, други явно предпочитат системни подходи.

Енергийни общности и децентрализирани енергийни решения

Подкрепата за енергийна децентрализация и енергийни общности е неравномерна сред националните планове.

Първоначалният полски проект не включваше такива инициативи. Благодарение на предложението на „Полската зелена мрежа“, бе добавена пилотна програма на стойност 70 милиона евро за около 80 общински или граждански енергийни общности. Допълнително предложение от различни организации на гражданското общество за въвеждане на програма за енергийни консултанти, която да предоставя на домакинствата индивидуални енергийни решения, също беше представено, но в крайна сметка не беше одобрено за включване в проекта.

В Румъния се обмисля подкрепа за възобновяеми енергийни общности, но това зависи от приемането на допълнително законодателство.

В Словакия подходът към енергийните общности е слабо развит. Въпреки че няма изрични мерки те могат да бъдат включени индиректно чрез инвестиции в сграден фонд или социални жилища. Словашките организации се застъпват за включването в предложения инвестиционен портфейл на програми, насочени към енергийните общности и споделяне на енергия.

В Латвия проектът изключва подкрепа за енергийни общности, позовавайки се на това, че има предвидено финансиране чрез Фонда за модернизация. Планът на Естония също не предвижда такава подкрепа, нито предлага алтернатива чрез други фондове.

Няма публична информация дали **България, Унгария или Италия** ще включат подкрепа за енергийна децентрализация или енергийни общности.

Мониторингови комитети

Плановете за създаване на комитети за мониторинг или еквивалентни надзорни органи за националните СПК варират значително в разгледаните проекти, като само няколко демонстрират ясен ангажимент.

Полша и Румъния представят **най-конкретни предложения**. В Румъния Министерството на европейските проекти и инвестиции ще създаде специален мониторингов комитет с участие на НПО, министерства и институции. Полското правителство прие предложението на граждански организации за създаване на мониторингова и изпълнителна работна група, в която **поне 30% от участниците** ще бъдат представители на организации извън администрацията.

В Естония механизмите за мониторинг на националния план за социален климат все още не са финализирани, но има индикации, че отговорностите за надзора ще бъдат възложени на съществуващия централен мониторингов комитет за фондовете на ЕС, като потенциално ще бъдат включени външни съответни партньори, които досега не са участвали.

Латвия не желае да използва съществуващия си мониторингов комитет поради съмнения в неговата ефективност и **не е представен алтернативен план**.

В Словакия все още няма ангажимент за създаване на мониторингов комитет въпреки препоръки. В Италия НПО са предложили такъв орган, но това още не е отразено в проекта.

Няма налична информация за мониторингови механизми в България и Унгария.

Държави

Този раздел предоставя общ преглед на напредъка по подготовката на националните СПК в избрани държави членки въз основа на наличната към момента информация. Тъй като много от проектите все още не са официално публикувани, оценките по-долу се базират предимно на информация, събрана чрез ангажираността на гражданското общество, предварителни консултации и публично достъпни източници.

Оценява се доколко предвидените мерки са социално насочени и достъпни, както и дали са в съответствие с по-широките цели на климатичната и социалната политика. Обръща се внимание и на включването на заинтересованите страни.

В заключение се посочват потенциалните рискове и появяващите се добри практики, което дава възможност за ранно определяне на силните и слабите страни на националните подходи преди официалното им представяне пред Европейската комисия.

България

Обща оценка

Подготовката на националния СПК на България е значително изостанала в сравнение с други държави членки. Все още не е публикуван проект, а липсва и официална информация относно общата насока, събирането на данни или предвижданите политически мерки. Единственият публично достъпен документ – кратка бележка относно нормативната рамка и отговорните институции – е публикуван на националния портал за обществени консултации през март 2025 г., но предоставя минимална представа за процеса на изготвяне на плана.

През април 2025 г., отговорният министър призна, че през последните две години не е постигнат съществен напредък. Междуведомствената координация е започнала едва през последните месеци. Министърът също така призна, че правителството в момента не разполага с достатъчно надеждни данни – задължително условие за проектиране на ефективни и справедливи мерки.

Липсва и съществено съдържание за социалната насоченост, справедливостта и взаимосвързаността. В момента няма изрично споменаване на уязвими групи, като ромски общности, възрастни хора, хора с увреждания, жители на селски райони и домакинства с ниски доходи. Няма и индикации, че се разглеждат специфични уязвимости, свързани с пола или младежите. Докато нормативните документи съдържат някои предварителни формулировки относно енергийната бедност, транспортната бедност остава недефинирана, освен чрез неясното споменаване на „уязвими транспортни потребители“.

Гражданско участие

Гражданското участие в изготвянето на националния СПК на България остава крайно незадоволително. Според оскъдната налична информация, няма индикации за планиран многоетапен процес на консултации или структура от работни групи, включваща заинтересовани страни извън институциите.

Очаква се единствената официална консултация да се състои едва след завършването на целия проект на плана, като работните групи понастоящем се състоят само от институционални представители. Въпреки че звено към Министерския съвет е определено да отговаря за обществените консултации и събирането на становища, не са предложени механизми за текущ надзор или участие на заинтересованите страни по време на фазата на прилагане.

Въпреки това, гражданските организации се опитват да вземат конструктивно участие в процеса. Три кръга от подробни препоръки бяха представени на различни етапи, на които включването в процеса изглеждаше осъществимо. Въпреки това няма информация, която да показва, че тези препоръки са били разгледани или отразени в публично достъпни документи.

Въпреки че това даде възможност за обмен на мнения, не изглежда да е довело до съществени подобрения в прозрачността или участието на заинтересованите страни. Към момента няма индикации, че екологичните и социалните НПО ще имат структурирана роля в изпълнението на плана.

Секторни интервенции

Секторният фокус на проекта на българския план остава неясен. Предварителното разпределение предполага, че 35.23% от бъдещото финансиране ще бъде насочени към сгради, 32.27% – към транспорт, 30% – към директни социални плащания, и 2.5% – към административна подкрепа. Това разпределение обаче не е подкрепено с методологическа обосновка и не се основава на никаква конкретна политическа рамка.

Няма предоставени планове за реформи в социалното жилищно настаняване, отоплението и охлаждането, споделената мобилност или енергийните общности. Също така липсват детайли относно механизма за директна финансова подкрепа.

Управляващите органи показват слабо разбиране за системата СТЕ2 и свързаните с нея условия. Дори на парламентарно ниво съществува обърквене относно графика за въвеждането ѝ, очакваните приходи и рисковете, свързани с потенциални закъснения.

Публичната комуникация относно вероятните социални последици от СТЕ2 практически липсва, което буди сериозни опасения относно риска от дезинформация и евентуални обществени протести, подобни на предишни реакции срещу въглищната трансформация и климатичната стратегия на страната.

Въвеждането на СТЕ2 може да съвпадне с дълго отлаганата либерализация на енергийния пазар, което поставя България в особено уязвима позиция. Очаква се СТЕ2 да засегне основно транспортния сектор, предвид зависимостта на страната от личния автомобилен транспорт и автомобилен парк със средна възраст над 15 години.

От друга страна, отоплението и охлаждането са основно базирани на електричество (48% от домакинствата) и биомаса (главно дърва за огрев – 41%). Следователно тези сектори са или освободени от СТЕ2, или вече регулирани чрез съществуващата система за търговия с емисии. Въпреки това, предстоящата либерализация на енергийния пазар може да доведе до краткосрочни ценови шокове. В комбинация с очаквания ръст на цените на горивата, това подчертава необходимостта от по-отговорен подход.

Заключение

Разработването на националния СПК на България се характеризира с липса на прозрачност, институционална инерция и минимално обществено участие. Без спешни реформи, планът няма да изпълни основната си цел: защита на уязвимите групи от негативните последици от въглеродното ценообразуване.

Съфинансиран от Европейския съюз. Изразените възгледи и мнения са единствено на автора(ите) и не отразяват непременно тези на Европейския съюз или на CINEA. Нито Европейският съюз, нито органът, предоставящ помощта, могат да бъдат държани отговорни за тях.

Supported by:

Federal Ministry for Economic Affairs and Climate Action

European Climate Initiative EUKI

on the basis of a decision by the German Bundestag

Този проект е част от Европейската инициатива за климата (EUKI) на германското Федерално министерство на икономиката и действията в областта на климата (BMWK).

Мненията, изложени в тази публикация, са отговорност единствено на автора(ите) и не отразяват непременно възгледите на Федералното министерство на икономиката и действията по климата (BMWK).